

puta q̄ illa ofueuerūt signa eē
 furiosoz in tra illa. **V**niuersaliē
 ergo de simulacōib⁹ p̄ma ⁊ se
 cūda dico. q̄ sūt peccā ⁊ frequē
 ter mōelia. q̄ p̄pōchis ⁊ simu
 lacō. **T**ertia dūmō malū nō cō
 comitetur est laudabilis Ita q̄
 hō non oñdat vnū malū p̄ aliū
 malū. **E**t in indifferentib⁹ simu
 lacō p̄ma si esset in aliquibus
 esset forte mala. s; non grauiē
 puta si quis possit se facere sua
 relicet non laborass; quemad
 modū quidā ioculatores vtū
 tur corpibus suis ad aliquos
 motus significātes alias dispo
 sitiones q̄ non in sunt eis nec p̄
 cesserūt. **S**imulacō alia que ē
 secūda in indifferentib⁹ nec pec
 catū ē ⁊ talis fuit simulatio da
 uid. i. **Re. xxij. lxx. sco.** **C**irca
 terciū p̄ncipale q̄d sit faciendū
 in tali casu ⁊ similib⁹. **A**liquis
 queitur ad mortem que absco
 dit p̄fectus vir veniūt appito
 res ⁊ q̄rūt ab abscondēte. vbi
 sic latitās. **A**ut r̄ndet. ibi. ⁊ tūc
 erit p̄ditoz. **A**ut r̄ndet se nesciē:
 ⁊ sic mentitur. **A**ut tacet ⁊ sic
 p̄dere videt ergo ē perplexus.
Rnd; **A**loho dicit. de h̄t deludere
 appitoēs sic dicebat ip̄o siting
 sic dicendo. **C**reditis q̄ si ip̄se
 esset h; ego dicerem vob;. vel d;
 r̄ndere sic r̄ndit ille fact⁹ ep̄us
 de quo exēplū p̄it b̄tus **Aug⁹.**
 si p̄t̄i mēdatū q̄ absco dit que

da; mi e; q̄ q̄rebatur ad mor
 tē ⁊ dū ab ip̄o ep̄o q̄reret appi
 toēs vbi ille esset. **R.** nec possū
 mētri nec possū esse p̄ditoz.

Capitulum Tertū

De falsitate hacten⁹ bi
 etū ē h̄mō de testificati
 one vidēda sūt tria. **P**ri
 mo i q̄b; casib⁹ q̄s tētur testifi
 cai. **S**ecūdo an falsū testiomū
 sp̄ sit mōrle pecc; **T**ercō quo q̄
 testificādo vel alias asserendo
 possit iurāē ⁊ q̄ sciē debeat q̄ iu
 rat testificādo. **¶** **Q**uo ad p̄mū a
 nōt th̄. 2. 2. q. lxx. **I**n testiomio
 frēdo distinguendū ē. q̄ aliq̄n
 requiritur testiomū alicui⁹
 aliq̄n nō requiritur. **S**i requi
 ritur testiomū s̄bditi autori
 tate sup̄ioris cui i h̄is q̄ ad iusti
 tiā p̄tinēt obediē tētur **E**t tunc
 nō ē dubiū q̄n testiomū tēatur
 ferre i h̄is in q̄b; s̄m ordie; iu
 ris testiomū ab eo exigit̄ puta
 i maif. stis ⁊ i h̄is de q̄b; infāia
 p̄cessit. **S**i aut̄ exigatur ab eo
 testiomū i alijs puta i occultis
 ⁊ de q̄b; infāia nō p̄cessit nō
 tenetur ad testificādu. **S**i vco
 req̄ratur ei⁹ testiomū nō auto
 ritate sup̄ioris cui obediē tene
 tur **T**ūc distinguendū est **R**uia
 si testiomū requiātur ad libe
 randū h̄iem ab iniusta morte
 seu pena quacūq; vel falsa etiā i
 famia vel etiā ab iniūo dāno
 tunc tenetur hō ad testificādu

Sed si ei? testimoniū non requiratur tenetur facere qđ i se est ut veritatē denūciat alicui qđ ad hoc possit pdesse. dicit enim ps. eripite pauperem et egenū de manu peccatoris libertate. Et pū. .xxiij. Erue eos qđ ducuntur ad mortē. Et ro. i. digni sūt morte nō solū qđ faciūt. s; qđ cōsentiūt fatentib;. vbi glō. Cōsentiē e tacere cum possis redarguere. Sup hīs vero que p̄tinēt ad dānacōez alicui? non tenetur quis ferre testimoniū nisi cū a superiore cōpellitur s; m ordīnē iuris. qz si circa hoc veritas occultetur nulli ex hoc speciale dānū nascitur. vel si imminet periculū accusatori: non ē curādū qz ip̄e se in hoc periculū sponte igessit. **A**lia autē racō ē de eo cui periculū imminet eo nolēte hec b. t. l. v. **S**; dubitatur an testimoniū possit licite fieri de hīs que alicui sub secreto sūt ommissa. p cui? solucōe nōndū qz triplex est secretū. vnū quod sub sigillo confessionis cadit. aliud qđ sub sigillo secreti tegitur. Et fit dupliciter. vno mō qñ cōmittēs exprimat se dicere sub sigillo secreti. **A**lio mō qz non exprimat. s; tñ natura s; mōis vel rei illz exposcat. vic; qz teneatur s; b; sigillo secreti. de hīs trib; dicit p. pa. sup q̄to. di. xxi. **Q**uāuis frāges qđlib; istoz. vic; p̄rio

modo et scđo modo b. cōz sigilloz peccet mōraliter. tñ graui9 frāges sigillū cōfessionis. nec solū est fractoz sigilli et p̄ditoz cui est aliquid exp̄sse ommissum ut arch. anū. s; etiā ex natura facti. si videatur tale qz reuelacō nocer; minus tamē ceteris paribus qz si ad hoc se obligas; nā huus auscultans a casu vel a p̄posito secretū qđ tractatur in curia dñi sui. et postea id reuelat for̄msecus: cōmittit crimen cōn dominū suū et curiā ei9 vñ talis huus s; m ius ciuile gūitez pūiretur. **S**acramētum autē penitētie seu cōfessionis ē qđ daz secretū qđ secrete tr̄ctatur i curia sūmi regis qz tr̄ctatur corā illo qui rep̄ntat p̄sonam eius. **Q**uilib; vero homo huus dei ē ergo ille qđ audit; a cōfessore peccata cōfissa: teneretur ea celare. **D**ec p. Et eadē racō videtur de illo qui confitētis alicui? peccata audiss; a casu v; a p̄posito. **A**lij doctozes addūt. qui do lo se audit cōfiteētē: mōralit; peccat s; non qui a casu. **A**mb; tamē tenētur celare. **R**ō p̄mi qz cōn legem nature facit et cōn caritatem p̄ximi ymo cōn dei sacmētum. **E**t addit p. de. pa. p̄iten; etiā si ex reuelacōe inuiccionis penitētie p̄babilitēz creder; cōfessorē ledi: tenetur celare. **A**lio quin est; maledict9 sic cham

Octauū**Præceptū**

q̄ disco opuit vel nō operuit s̄
derisit wrenda pris. Si em̄ ex
hoc se q̄retur vel derisio simpli
cis vel offensio. q̄ phibuit lo
q̄ cū p̄sona suspecta non debz di
cē. talis hoc m̄ inuixit. q̄ forte
c ille inficerz eū hoc ille. **Ad p.**
positū dubiū r̄ndit th̄. vbi p̄
us sic. de illis q̄ hōi om̄issa sūt i
secreto p̄ confessionez: nullo mō
debz testimonū ferre. quia hu
iusmōi nō scit ut homo s̄ tāq̄
dei minister. Et mai⁹ est v̄ncu
lū sacramēti quolibz hominis
p̄cepto. Circa ea vero que aliē
hominē s̄b secreto cōmittuntur
distinguenđū est. Quādoqz ei
sūt talia que statim cum ad no
ticiam hominis veniūt homo ea
manifestare tenetur puta si p̄ti
nent ad corrupcōnem multitu
dinis spirituales vel corpales
vel in graue damnū alicuius p̄
sone vel si quid aliud h̄mōi est
p̄palare tenetur vel testificādo
vel denunciādo. Et contra hoc
debitum obligari non potest
per secretum om̄issum. q̄ in hoc
frāgerz fidem quā alteri debet.
Quādoqz vero sūt talia q̄ quis
p̄dere non tenetur. vñ potest
obligari ex hoc q̄ sibi s̄b secre
to cōmittuntur. Et tunc nullo
modo tenetur ea aliq̄s p̄dere
etiā ex p̄cepto sup̄ioris. q̄ sua
re fidem est de iure naturali. n̄l
aut p̄t precipi hōi cōtra id q̄

Capitulū**Tertū**

ē de iure naturali hoc th̄. **Sz** di
ceres q̄ diu tenetur celare q̄ ali
quid in cōfessione audiuit s̄. sp̄
a p̄ semp. Item q̄eres quā pe
nā incidit q̄ archanū alicuius
p̄dit illicite s̄. Si q̄s publice
reuelat aliq̄d secretū c̄men im
ponitur sibi aliq̄ p̄ea s̄z infamia
Impositor ei c̄mis cuiuscumqz
q̄d pbare non p̄t pro calūnia
toze h̄etur. Extra de calūnia. Et
talis ē ille q̄ reuelat q̄d cūqz se
cretū c̄mē q̄d pbare non potest
Qubitat̄ onter an q̄s tenea
tur accusare p̄ximū s̄. th̄. 2. 2.
q. lxviii. d̄ra est int̄ denūtiacōez
7 accusacōez. in p̄mo attēditur
emēdacō fr̄is. In secūdo puniō
crimis. p̄ne aut̄ p̄ntis vite nō
p̄ se exp̄tūtur quia nō ē h̄ vlti
mum retribuōis tēp⁹. **Sz** in
q̄tum sunt medicinales ofere
tes vel ad emēdacōem persone
peccatis vel ad bonū reipublice
cuius q̄es p̄cūatur p̄ puniōez
peccatū. quoz p̄mū intēditur
in denūtiacōe. Secūdū aut̄ p̄pe
tinet ad accusacōez. Et ideo si
c̄mē fuit tale q̄d v̄gat i d̄c̄mē
tū reipublice: tētur hō ad accu
sacōez dūmō sufficiēt possit p̄
bare q̄d p̄tinz ad offitū accusa
tois. puta cū p̄c̄m alicui⁹ v̄git
i multitudis corrupcōelā corpa
lē siue sp̄ualē. si aut̄ nō fuit ta
le p̄c̄m q̄d i multitudine: redū
det vel etiā si sufficētē pbacōez

nō possit adhibere: nō tenetur ad accusandū qz ad hoc nullus tenetur qd non pōt debito modo p̄ficere. **S**; extra non lic; reuelare q̄ quis in secreto recepit qz hoc ē infideliter agere. **S**ed stat solum secreto quē scize p̄xi mi malū ergo r̄c. r̄nd; reuelatē secretū in malū p̄sone infidelitas ē. non autē si reueletur p̄p̄ bonū omne qd semp p̄ferēdū est p̄uato bono. **E**t ideo cōn bonū cōmune nullū lic; secretum recipe nec tamē est oīno secretū qd p̄ sufficiens testes pōt p̄bari hoc t̄ho. **S**; nūquid s̄bdi ti possunt accusare suos p̄latos s̄. ibidē. **S**ubditi p̄latos suos accusare phibētur q̄ non affectione caritatis s̄. sua p̄uitate vitam eoz diffamare et replēdere querūs. vel si subditi accusare volētes fuerint criminosi ut h̄etur. 2. q. vii. **A**lioquū si fuerint alias p̄donei ad accusandū lic; subditis ex caritate suos p̄latos accusare. **¶** Quo ad secundum principale vtz falsū testimonium sit sp̄ peccatum mortale. s̄. t̄ho. 2. 2. q. lxx. falsū testimonium triplicem h̄; de for̄mitatē. **¶** Uno mō de piurio qz testes nō admittuntur n̄ iurati. et ex hoc sp̄ est p̄c̄m mortale. **A**lio mō ex violacōe iustitiē et hoc mō est mortale p̄c̄m in suo genere. sicut et quelib; iniusticia.

Et ideo in p̄cepto decalogi sub hac forma interdicitur falsū testimonium cū d̄z **E**xo. xxi. non loquaris extra p̄ximū tuū falsū testimonium. non ei cōn aliquē facit qui eū ab iniuria fatiēda impedit. s̄. solū qui ei suā iustitiā tollit **T**ercō mō ex ipsa falsitate s̄m q̄ oīne mendaciū est peccatū et ex hoc nō hab; falsū testimonium qz sit sep̄ mortale peccatum **D**ubitatur vtrū iuramentum obliget sc̄dm int̄cōez recipientis. s̄. t̄ho. super. iij. di. xxxix. 7. 2. 2. q. lxxix. ar. vii. **I**uramentum promissorium obligat de necessitate ut culpa euiteatur vñ obligat ad illud esse faciendū. q̄ nō sc̄o i curritur culpa distinguendū ē ergo in eo qui iurat **A**ut enim simpliciter aut dolose iurat **S**i iurat dolose: ex duabus p̄tibus pōt culpa se q̄. sc̄z ex fractione iuramenti et ex dolo **Q**uānis ergo ex ipsa rōne iuramenti in q̄ tum iuramentum nō obligetur ad seruandū ip̄m nisi s̄m suā int̄cōez **A**d obligacionē enī volūtas requiritur sic etiam ad votū. tñ ex necessitate iuramenti in q̄ tum dolosū fuit obligatur ad seruandū talit̄ qz ex dolo ei? ali? nō ledat et hoc ē qn̄ s̄m int̄cōez recipientis: iuramentum implet. vñ deb; seruari sc̄dm sanū intellectū ei? cui iuramentum p̄statur. vñ de p̄fido. **¶** Quacūq;

Octauum Preceptum

arte verborum quis iuret: deus
 tamē q̄ os ciētē testis ē hoc ita
 accipit sicut ille cui iuratur itel
 ligit. Et q̄ illa verba intelligā
 tur de iuramēto doloso patz p
 ea que sic subdit dupliciter re
 us fit qui et nomē dei in vanū
 assuit a p̄ximū dolo capit. Si
 autē simpliciter idē absq̄ dolo
 iurat: tūc obligatur in foro cō
 sciētioso solum scdm̄ intencōez
 iurātis nō r̄cipientis. vnde gre
 go. xxvij. mora. humane auēs
 talia verba nostrī iudicāt. qua
 lia foris sonāt. dīna vero iudi
 cia talia foris audiunt qualia
 ex intamis proferuntur. S; ta
 lis sine dolo iurās in foro cōtē
 cioso vbi intencō ignoātur ob
 ligatur fm̄ q̄ verba omuniter
 accipi solēt. hęc ille. Et addit Ju
 ramentū non debet adhiberi ni
 si de aliq̄ re de qua aliquis fir
 miter certus ē et non est nisi cū
 magna cautela adhibendum
 Rōnd̄ tamē q̄ in quibusdā ca
 sib; possunt aliqui iurare q̄b;
 de re non cōstat. nisi p̄ fidē seu
 credulitatem vñ mgr̄i. iij. di.
 xxxiii. di. q̄ si mulier causatur
 frigiditatem mariti ipsa et ipse
 iurabit de eo q̄ nunq̄ commix
 ti sint a sine fraude cum septia
 manu p̄p̄inorum. Sacmen
 tales enim tunc iurabūt q̄ cre
 dūt ecclesie vā iurasse. Idē iu
 ris est si sepe nē p̄t̄ artitudinē

Capitulum Tertium

mulieris. Sicut etiam in li. v.
 de purga. capi. xiiii. Jurare pa
 pa mādat p̄ purgacōne cuius
 dā decani infamati. S; hīa hēs
 in Sco. ut post dicitur S; du
 bitatur quomodo debēt verba
 obligatiū intelligi. Rōnd; Sco.
 q. penultima qd̄. l. sui. Ad istud
 dubiū habetur responsio. ext̄i
 de spon. ex litteris vbi dicitur sic
 Si alter nō intellexit qd̄ alē
 p̄posuit ad cōmunē vrb̄i itelli
 gētiā recuratur. et cogatur
 vterq; vba p̄lata in sensu isto
 retinere quē solēt recte itelligē
 tibus generare. Et glosa addū
 cit illud ff. de supple. l. l. labo.
 non ex op̄iomib; singulor; s;
 ex cōmuni vsu loquēciū verba
 sunt intelligenda. Addūt aliq̄
 quādo vba sunt duplicia a iu
 rās intencō in vno sensu et r̄ci
 piēs i alio tunc verba multipli
 tia aut plus p̄tendūt vnū isto
 rū sēsū fm̄ omunē vsū. Aut
 equaliter p̄tendūt vtrūq; Si
 p̄mū. tūc illi intencōi standū
 est qui illum sensum itellexit.
 Si secūdū: tunc standū est iu
 dico bonor; viroz qui p̄satis
 cōiecturis a racōnibus cōdescē
 dere debēt saniori et puriori intē
 cioni. S; quid si q̄s falsū testi
 moniū ferr; ex ignorātia facti
 se. th. ibidē. In testimonio fe
 rendo nō deb; hō p̄ cōtō asserē
 q̄h̄ sciens illud de q̄ cert; non

est. si dubium debet sub dubio proferre et id de quo certus est pro certo asserere. **S**i quod contingit ex labilitate humane memoie quod reputat se homo quicquid certum esse de eo quod falsum est ut si aliquis cum debita sollicitudine recognoscit estimat se certum esse de eo quod testatur illis testimonium non est falsum nec peccat mortaliter hoc asserens quod non dicit falsum testimonium pro se et ex intentione sed per accidens contra illud quod intendit. **D**ubitatur adhuc An in deliberatione in periurio et similiter in mendacatione excusetur a peccato mortali. **R**espondeo. super. iij. circa finem. periurium quod est ex pleno consensu est contra preceptum prime tabule. et per consequens immediate autem a fine ultimo. Et ita nihil sibi deficit de ratione peccati mortalis. **S**iue periurium fiat ex habitu siue non siue semel siue consuetudinaliter. **S**i autem fiat periurium in deliberatione quantum cumque fiat frequenter: cum actus merito requiratur quod sit plene humanus et ita ex deliberatione plena et de merito non minus requiratur id non est deus est peccatum ad puniendum quod ad puniendum: potest dici quod illud periurium in deliberatione etiam quod conscientiam quod iteratum non est peccatum mortale. **R**espondendum tamen quod virtuosus breuiter habet deliberationem: quod non videtur deliberationem quod habet prudentiam magnam et promptus est ad

deliberandum quasi in tempore imperceptibili. Ita possit aliquis ex habitu opposito prudentie acquirere facultatem deliberandi prompte de opposito quasi in tempore imperceptibili et illa deliberatione sequens habitum esse sufficiens ad rationem peccati. **S**ic est similis deliberationem in bono esse sufficiens ad rationem meriti. non ergo distinguo quantum ad rationem peccati mortalis quantum ad raritatem et frequentiam periurij. **S**ed inter deliberationem et in deliberationem. Ita quod deliberationem occurrentem reddit peccatum mortale. et hoc siue vnicuique siue ex consuetudine. Et in deliberationem excusat siue semel siue quotiescunque hoc fecerit. **I**dem tenet de mendacatione ad hoc quod sit mortale vel veniale. vide etiam de hoc super secundo precepto pro toto. **Q**uoniam ad tertium principale queritur. utrum adducens deum in testamento sit iuramento assertio ad aliquid quod talis credit esse verum. licet non sit verum sed ad aliquid de quo aliquam habet opinionem: et tamen magis assentit opposito peccat mortaliter. **R**espondeo. vbi prius super tertio dicens dico quod ille cui iuratur aut accipit ex lege positiva. **A**ut ex consuetudine iuramentum. tanquam simpliciter assertiuum iuratum. **A**ut non tanquam simpliciter assertiuum sed probabiliter inductum ad credendum iuramento. **P**rimo modo dico quod iurans quocumque dubium hoc est quod non

est simplicit̄ certū ⁊ deliberate
peccat mōrlit̄. q̄ ad cōfirmādū
id qd̄ asserit simplicit̄ eē certū
⁊ v̄z dēū testem inducit cū nō
fit simplicit̄ certum. Et hoc mō
dēt̄ intelligi omnia iurāmēta
illoz qui aliquid iurant in iu
dicō pro quo sententia aliqua
consuevit ferri q̄ sn̄a oīno nō
dēt̄ ferri nisi illd̄ assertū est
simplicit̄ certum verbi gratia.
Sententia mortis non d̄ ferri
n̄ pro crimine certo ergo iurā
istū esse criminōsū cū nō sit cer
tus q̄ tuncūq; tñ probabilē
cōiectur; eū esse tale; ⁊ hoc iu
rās in tali foro vbi ex lege pōi
tiua vel cōsuetudine seq̄tur dā
natio ad mortē peccat mōrlit̄.
Cōsimilit̄ i foro quo cūq; vbi
ex hoc q̄ aliq̄s ouict̄ p̄ iuran
tes vel iurāmēta cōdenatur tan
q̄ res simplicit̄. Ibi nō tm̄ fit ir
reuerētia nōi d̄i cōi p̄ p̄me ta
bule s; est p̄nicōsū q̄ nociuum
p̄rio. Et si dicas eūtile repu
alioquin mali nimis multipli
carentur s; d̄ns dēu. xvi. Iuste
qd̄ iustū ē exequis. Sūt em̄ qd̄
mala q̄ nō sunt p̄uēnda p̄ ho
miēs s; r̄līnquēda iurisd̄cōi d̄i
ne puta oīa in q̄bz hō ut hō nō
pōt sufficient̄ docē veritate; eo
mō quo dēt̄; docēi ad hoc ut iu
ste ferretur sn̄a debita pōitiua
nec i istis sunt soli testes culpa
biles s; eē iudex si tñ ip̄e sciat q̄

ex cōsuetudine testes non testifi
cantur s; iurāmēto s; s; credu
litate. tūc em̄ nō dēt̄; iste ferre
sententiā qualis esset ferēda si
culpa est simplicit̄ p̄bata corā
eo. **S**icut enim ex cōsuetudine cul
pā nō esse sufficient̄ p̄batā corā
eo ut tali pena puniatur. **S**i au
tē ex lege pōitiua habeatur vel
cōsuetudine q̄ iuratus nō tenea
tur deponere de certitudine s; de
credulitate tunc etiā iurās non
peccat. dūmō ex signis p̄babi
libus oiectur; p̄tem illā magis
q̄ aliā. sicut h̄etur de scrutinio i
ordīne faciēdo ca. v̄m̄ico. In p
mo cōib; ergo talib; siue ad q̄
cūq; dignitates p̄ electōes ā ad
ordīes ā etiā in alijs collegiis.
puta vniūsitatib; ad collegiū i
religionibus ad p̄lacōes; vel ad
actōs alios si cōsuetudo approba
ta h; q̄ r̄ñsiones r̄ndētū s; iu
ramēto p̄stito. vel sub fide data
vel s; obediētia p̄missa nō dnt̄
intelligi n̄ de credulitate q̄ tum
pōt huāna fragilitas nosse. et
q̄ r̄ndēs nō nouit idignitatē i
eo dēt̄ omnes tales responsi
ones intelligi scōm cōsuetudi
nem cōmunē. nec respondentes
peccant in aliquo. **Q**uia cōsuetu
do est. vel lex pōitiua q̄ talis te
stificacō de credulitate sufficiat
⁊ ita fit in fauorabilib;. **U**ni
uersaliter autem siue in fauora
bilib; siue in odiosis iurans de

De q̄r noni
s; cōm̄plices
p̄ximū tu.

Recipi
cōm̄plices
p̄ximū tu
⁊ sequētiū
affectū
vōtia p̄cor aff.

Monū

Preceptum

illo cuius oppositū magis cre-
dit q̄ aliud. iurās etiā de illo de
quo simpliciter ē dubi⁹ id est
nō magis assentit vni p̄ti q̄ al-
teri peccat mōraliter qz adducit
deū tanq̄ in testē ist⁹. qd̄ neu-
tro modo ē sibi certū quod de-
bet eē certum. pōt enim p̄iurū
esse absqz mētiri puta si aliq̄s
simpliciter dubitās iurat p̄ti
de q̄ dubitat quā forte dicēdo
nō mētiretur qz non h̄z opposi-
tum in mēte. Aut saltē i aliquo
casu vbi iurās tenetur eē cert⁹
p̄ierat si non ē ibi certus. ⁊ tñ
si ill⁹ assererz sine iuramento
credēs ill⁹ pl⁹ q̄ oppositū nō
mētiretur piculosū ē ergo fre-
quēter h̄re iuramēta in oēe qz
i multis b̄mōibz sine iuramēto
nec peccarz q̄s vbi addito iurā-
mēto peccat q̄s a ḡuiter si fiat
ex deliberacōe p̄t qd̄ ē vale il-
lud ōhilū. **Math. v.** Sit b̄mo
velter est ē. nō nō h̄c de **Scō.**

Sequitur nonū p̄ceptum
Nō concupisces vxorem
proximi tui.

DReceptū nonū **Nō**
cōcupisces vxorem
proximi tui. **Exo. xx. ⁊**
Deu. v. hoc mādato
a sequētī hō in seipō ordiatur i
a affectibz. **Sz** qz sciencia seu
noticia p̄cedit affectū ⁊ caren

Capitulum

Primum

cia sciēcie necessariorz q̄ vcat
ignorācia. causa ē multoz pec-
catorz. **I**deco p̄mo dicenda
sūt de ignorācia tria p̄ncipali-
ter. **P**rimo qd̄ sit ⁊ qd̄ scire te-
nemur. ⁊ q̄tuplex est. **S**ecun-
do qn̄ est p̄ccm. qn̄ augz v̄l di-
minuit p̄ccm. **T**ercō q̄ piculo-
sa sit ignorācia. **Q**ntum ad **b**
primū nōndum qz necessariū
ē de ignorācia tractare qz igno-
rācia est qn̄qz p̄ccm mōrale. ⁊
scire ē per osequēs in precepto
p̄t per ill⁹ **Math. xxv.** **E**furi-
u ⁊ nō d̄distis m̄ māducare.
Et statū dicēt h̄c vbi vidim⁹
te **E**furiētem q̄si dicerēt. **I**gno-
rauim⁹ te pascere in paupibz.
Sz x̄ps dicz. q̄ diu nō fecistis
vni de minoribz istis nec m̄ fe-
cistis. **E**t iterum discedite a me
maledicti in ignē eternū. **I**dem
p̄t. **i. cor. xiiii.** Ignorās igno-
rabitur. **Sz** q̄ ignoratur a dō
est priuatis signo caritatis. ⁊
damnatur cū fatuis virgimbz
quibz x̄ps clausit iā ianuā di-
cēs nescio vs. **I**deco orat ps.
delicta iuuetutis mee ⁊ ignorā-
cias meas ne memineis. **S**ecu-
do nōndū qz ignorācia q̄ ē pec-
catum ē p̄uacō scie debite quā
q̄s pōt h̄re a scire tenetur. **Sz**
quā pōt h̄re. qz si est impossi-
bilis: excusat qz inuincibilis. **Sz**
debite qz si non cadit sub debi-
to: nō ē p̄ccm. **T**ercō nōnd **c**

Ignorācia p̄ccm